

ADVENT 4. VASÁRNAPJA**B év**

1– 4 oldal

Olv.: 2Sám 7,1-5.8b-12.14a-16 – Róm 16,25-27 – Lk 1,26-38
 Jézus születésének hírüladása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******A sötétségből legyen világosság!******A sötétségben gyúljanak fények!***

Kedves Testvérek!

Advent arra szólít fel bennünket, hogy fogadjunk el kicsit többet az Isten belső világából!
 Isten belső világa teremt világosságot az emberi világ sötétségében!

Sajátos fogalom jelent meg: világias keresztények! Fából vaskarika!***A kereszténység vagy a világban világít, vagy nem kereszténység!***

Advent 4. vasárnapján különösképpen is ezzel a gondolattal foglalkozunk! Tény, hogy a díszletek még meg vannak, még állítanak Betlehemeket a templomokban, karácsonyfákat az otthonokban. De mi van a szellemiséggel, mi van az isteni értékekkel a világban, mert a kereszténységet nem lehet a Betlehem köré csoportosítani! A kereszténységet nem lehet karácsonyfák világában megélni!

A kereszténység ebben a világban Isten országa!

Kérjük a jó Isten segítségét,
 hogy megértsünk valamit ebből a nagyon nagy igazságból azért,
hogy értelmes életet éljünk és boldogok legyünk!

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Ez a negyedik vasárnap adventben az utolsó, amikor még egyszer isteni figyelmeztetést hallhatunk, hogy valóban lélekben ünnepeljünk ebben az esztendőben is. Nagy a kísértés, hogy az ember megelégszik azzal, hogy karácsonyfát vásárol, szépen földíszíti, ajándékokat tesz a fa alá. Összegyűjti a család tagjait és ünnepel. Ez is hatalmas nagy ajándék lehet, hiszen nagyon hétköznapi életet élünk. A mindennapi gondokkal, feladatainkkal túlterheltek vagyunk. Ez is nagy ajándék, ha az ember tud ünnepelni. Karácsonykor ennél többre kell gondolnunk.

Ez a 2000 esztendő, ami mögöttünk van, más értelmet kezd nyerni a 3. évezred gondolkodásában. Megemlítettem a szentmise bevezetőjében azt a furcsa fogalmat: ***világias kereszténység, világias keresztények***, akik hivatkoznak hitre, keresztségükre és úgy gondolják, hogy ez meghatározza az életüket. Részben talán igen, de valójában sokkal többről van szó! Advent arra figyelmeztet, karácsony ünnepe azt a titkot nyilvánítja ki, hogy

Isten az ember üdvösségét munkálja!
Ezzel a fogalommal szembesülnünk kell:
üdvösség!

Végig kell gondolnunk azt az igazságot,
 hogy az ember története: üdvtörténet!
 Az üdvtörténet kétszereplős!
 Egyik szereplő az Isten, másik szereplő az ember.
Főszereplő az Isten!

Az ember üdvtörténete kétszereplős!

Világi keresztények

Fájdalmasan az látjuk, hogy valamiképpen Isten nélkül akarnak a keresztények is keresztények lenni. A kereszténység más, mint az, hogy itt vagyunk a templomban. A kereszténység a világban kell, hogy jelen legyen és meghatározza a gondolkodásunkat, életvitelünket, magatartásunkat. Olyan nosztalgiával gondol az ember azokra az üzenetekre, amik a kereszténység hajnalán fogalmazódtak meg:

***„Nézzétek, hogy szeretik egymást!”
 Ez a megállapítás a keresztények mindennapjaira vonatkozott!***

Az emberek úgy gondolják, ha mondogatják maguknak, hogy én hiszek, ez elegendő. Talán azt is hozzáteszik, hogy én hiszek az Istenben. Csakhogy miképpen igazolódik magatartásunkban, a világunkban ez a hit? Azt mondjuk, hogy a hit cselekedetek nélkül halott! Ennek a hitnek elsősorban a mi emberi kapcsolatainkban kell megnyilatkoznia, amelyet nem az e világi gondolkodás határoz meg, hanem az isteni értékek! Az Európai Unióban számtalanszor megfogalmazzák kritikus hangok egyesekkel szemben, hogy nem alkalmazkodnak és nem veszik figyelembe az Európai Unió értékeit. Valaki megkérdezte: Mik ezek az értékek? A válasz közhelyek tömege. Talán egyetlen fogalommal lehet ezeket a válaszokat kimondani: ***szolidaritás***. A kérdés csak az, hogy egy egyszereplős emberi történelemben, az ember történelmében Isten nélkül mit jelent ez? A fogalmat ki lehet mondani, hogy mit jelent. Azt jelenti, hogy az ember javát, jogait tiszteletben tartom és azokért mindent megteszek. Ezt ki lehet mondani!

***De mi a motiváció? Miért?
 Az Isten nélküli történelemnek az a tragédiája,
 hogy nem a szeretet a meghatározó, hanem az önszeretet!***

A Szűzanyára figyelünk

Egy ilyen világban mi itt a templomban advent 4. vasárnapján a legfontosabb szereplőre figyelünk, a Szűzanyára, aki az Isten és ember közös történetében a legfontosabb szereplő! Amit hallottunk a mai evangéliumban az akár egy gyönyörű költemény, Isten emberszeretetének költői kifejezése! Ebből a szempontból is vannak szentírás-magyarázók, akik vizsgálják ezt a gyönyörű, szép evangéliumot! De a lényeg a mi számunkra nem ebben van, hanem azt kell tudatosítani magunkban, hogy

Isten ősz kinyilatkoztatása

– az, hogy nem hagyja magára az embert, - ***megvalósul!***
 Ebben a megvalósult történetben
***Szűzanyának van a legfontosabb szerepe,
 aki mindegyikünknek példaképe is kell, hogy legyen!***

Azt halljuk, hogy Mária kegyelemmel teljes!

Mária által megjelenik Isten emberszerető jósága

Annyiszor értelmetztük már ezt a fogalmat, hogy kegyelem. Azt jelenti ebben az összefüggésben, hogy Mária Isten belső világából kap! Isten belső világa a világosság! Jézus azért mondja, hogy a világosság a világba jött! Az Isten nélküli történelem a sötétség története! Karácsony titka a világosságról szól! Gondoljunk csak a pásztorok, az angyalok történetére. Mindenütt a világosság, a fény a főszereplő!

Ebben a sötétségben,

ahol az önzésünk elhatalmasodik, eluralkodik,

– ez a sötétség -

ebben megjelenik az Isten emberszerető jósága!

Mária kegyelemmel teljes! Ez azt jelenti, hogy Máriában az ő Fia által megjelenik Isten jósága és emberszeretete, aki a világ világossága, aki Jézus Krisztus! Ha ezt komolyan gondoljuk, végül is ez az ember üdvössége, hogy ebben a világban megjelenik Isten világa! Nem ebből a világból épül az Isten országa! Félre ne értsük!

***Ebben a világban épül az Isten országa,
mindenek ellenére, minden sötétség ellenére
megjelent Isten emberszerető jósága,
amire mindenki vágyakozik!***

Mária szerepét gyönyörűen követhetjük végig ebben a mai evangéliumban. Csodálatos szépségekkel találkozunk. Mindenek előtt azzal, hogy Istennek szüksége van az emberre programjának végrehajtásában. Természetes, hiszen az ember jövőjéről van szó! Az ember életéről van szó, nem nélküle formálja és alakítja azt Isten, csak segíteni akar. Aztán azok a kegyelmi finomságok:

Isten szinte bekéredzkedik ebbe a mi világunkba!

Nem beront, nem megjelenik hatalommal és erővel.

Isten szinte koldulja a mi szeretetünket!

Csendben, észrevehetetlenül jelenik meg

és várja az ember választ, beengedi-e az életébe!

***Akkor Mária: „Legyen nekem a Te ígéd szerint!”
Ez a válasz!***

Ez annak ellenére így van, hogy Mária gondolkodóba esik. Mindenkinek komolyan el kell gondolkodnia azon, mit jelent, ha be akarja engedni életébe az Istent! Mindig azt jelenti, hogy az ember többé nem mehet azon az úton, amelyen addig járt! A körülmények, amik meghatározók voltak, - az ember meg is szokta azokat, - azok megváltoznak! Nem egyszerű kinyílni az új számára, aminek kimeneteléről még teljességben nem is tud az ember! Gondolkodóba esik, majd azt mondja: legyen úgy, ahogy mondod! Ez azt jelenti, hogy rá is bízta magát az Istenre, miközben még nem tudja a kifejtet, de Isten a partner, aki jó és aki szeret! Ebben az üzenetben, hogy kegyelemmel teljes, ez van benne! Ez elég!

***Mária boldogsága abból származik,
hogy ráhagyatkozik Istenre úgy, hogy a jövőt nem látja teljes egészében!
Ez a bizalom az, ami az ember boldogságának forrása!***

Üdvtörténetünkről van szó! Az ember programjáról! Igenis, az ember üdvössége kétszereplős! Isten nélkül önző világ teremődik! Isten jóságának, szeretetének közreműködésével ez annak az embernek története, akiben föltámadt a boldogság! Oda kell figyelniük Mária gesztusaira és nem szabad elfeledkezni arról, hogy minden emberi kapcsolatunk a bizalomra épül! Minden emberi kapcsolatunkban tudni kell, hogy amikor igent mondunk, akkor valami új kezdődik! Ilyenkor minden megváltozik bizonyos értelemben, ami addig volt. Attól kezdve közös történet indul, ember és ember közös története, amelyben bent kell, hogy legyen az Isten! Ha nincs bent az Isten, ha Isten nélkül születnek ezek a közös emberi történetek, akkor az önzés előbb-utóbb szétmarja, szétrágja ezeket a kapcsolatokat. Ma ennek vagyunk tanúi. Egy Isten nélküli világ emberi kudarcainak vagyunk tanúi.

Karácsonyra készülünk. Advent 4. vasárnapja egy utolsó felhívás, egy utolsó figyelmeztetés, hogy jobban figyeljünk, gy itt rólunk van szó! Ez nem a kivilágított városok világa, nem árútól roskadozó áruházak világa! Ez nem az ajándékozás világa! Másról van szó! Az ajándékok is csak akkor érnek valamit, ha önzetlen emberi szívből születnek, nem számításból, vagy más szempontból! Az életünkről van szó! Az üdvösségünkről van szó! Az üdvösségünk csak Isten jóságában, Isten szeretetében valósulhat meg. Isten bennünk lakik!

***Amilyen jók vagyunk egymáshoz, ahogy szeretjük egymást,
olyan értelemben élünk megváltott életet és akkor a világot át tudjuk alakítani!
De ezt akarni kell!
+ A M E N +***

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Szeretném, ha elfogadnák kérésemet és egy ígéretem beteljesítésében részt vennének! Nem volt a programban, de Jordániában meglátogattunk két falut. Az egész országban ez a két falu, amely szín keresztény, görög katolikus keresztények és római katolikus keresztények élnek itt, a hatalmas muzulmán tengerben. El se tudjuk képzelni mi innen és itt az ő életüket. Megígértem nekik, mert ők azt mondták, hogy imádkoznak Önökért, hogy majd mi is legalább imádságban gondolunk rájuk. Majd más módon is próbáljuk őket erősíteni, bátorítani, hogy meg tudják tartani hitüket! Imádkozzunk!

Mi Atyánk...

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Vigasztalódjunk! Engedjük, hogy Isten megvigasztaljon bennünket! Rászorulunk! Túlságosan e világi módon gondolkodunk. Rászorulunk Isten vigasztalására! Igyekezzünk másképpen viselkedni ebben a világban, mint azok, akiknek nincs Istenük! Nincs más perspektíva! Ettől nem biztos, hogy más lesz a helyzet! A mi lelkünk biztos, hogy békességet talál, emberi kapcsolataink igazabbak lesznek és boldogítók! Az ember sokkal többet nem várhat a világtól! Mentsük meg legalább a lelkünket és emberi kapcsolatainkat!

Annyi mindent tudnék mondani arról a térségről, ahol jártam. Azt mondják, hogy Jordánia a béke szigete Közel-Keleten. Kb. 2 millió palesztin él ott, akiket a hazájukból elűldöztek. 1, 5 millióan Szíriából menekültek, akik a sivatagban, sátorátlakban élnek. Amikor mi karácsonyt ünnepelünk, gondoljunk ezekre az emberekre. Életérzésük közel van a Szentcsalád életérzéséhez, akik a pásztorok mezején találtak csak helyet.

A Testvéreket szeretettel várjuk az együtt ünneplésre!